

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik
minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Nagybölöni BAKO BALINT.

Előfizetési árak:
Egész évre... 8 korona.
Félévre... 4 korona.
Negyed évre... 2 korona.
Egyes szám: ára 16 fillér.

A tanítók az ipar fellendülése érdekében.

— Irta: Szabó Károly. —

Azt a kormányrendeletet, melyet a vallás- és közoktatásügyi min. kir. Miniszter ur intézett mostanában a kir. tanfelügyelőségekhez, — intenciójánál fogva minden kétséget kizárólag örömmel kell üdvözlönlünk; de ha transzitivé vizsgáljuk az okot, melynél fogva a nevelésügyi kormány e rendelet kibocsátására magát indíttatva érezte, úgy csak hazafiúi aggodalommal lehetünk eltelve — akkor különösen — amikor e rendelet ama körülményre hivatkozik, miszerint a kereskedelemügyi min. kir. Miniszter a rendelkező vallás- és közokt. Miniszter figyelmét arra a nagy hiányra hívta fel, amely az iparos tanoncokban különösen a vidéki városokban mutatkozik.

E körülménynél fogva tehát tényként állapítható meg az, hogy

különösen a földműves szülők még mindig rendkívüli módon idegenkednek attól, hogy gyermekeiket a jövedelmesebb s így jobb jövőt biztosító ipari pályára adják, hanem sokkal inkább képesek őket a csupán testi erejüket igénylő földműves munkára nevelni.

Főleg a mai viszonyok között, a mikor maga a kormány is teljes erővel dolgozik iparunk fellendülésén, — a mikor az ipari pályának éppen a mai viszonyok tekintetbe vételével a legszebb jövő jósolható: nem lehet megérteni az okát ama indolentiának, a mellyel az ipar iránt különösen a földművelő néposztály viseltetik, és hogy nem segít a nép érdekében kifejtendő nehéz munkájában a kormánynak az által, hogy a megteremtendő magyar iparnak kellő munka erőt adjon. — Holott jól tudhatja mindenki, hogy ipari munkás nélkül ipart teremteni nem lehet.

Tudjuk, hogy e néposztály men-

nyire ragaszkodik földjéhez. De akkor, a mikor öröklött vagyonához szerezni képtelen, sőt tudja azt, hogy az a vagyon ismét több — és több örökös társ között fog a jövőben megoszlanj, a mikor is már azok megélhetéséhez elegendő jövedelmet az többé nem biztosítand: egészségtelen állapotnak nevezhetem csak, hogy mégis ehhez, s nem a biztosabb — az időjárás okozta elemi csapás által sem sújtható — existenciát nyújtó foglalkozáshoz viseltetik nagyobb vonzalommal.

Sőt annál is, — a ki hivatást érez magában arra, hogy kevés kis földjének művelése képezze egész életén át főfoglalkozását, — nem is említve azokat, a kik mint földművelő napszámosok keresik mindennapi kenyerüket, — elengedhetlenül szükség volna arra, hogy akkor, amikor a gazdálkodással járó mezei munkák már teljesen szünetelnek, — a háztartás körül szükséges egyes házi ipari czikkeket magok a család tagjai állítsák elő.

T A R C Z A.

F a l m i e m b e r.

... Ruhája elegáns szabásu,
Szabóját nem érheti gáncs.
Mellén a messze csillogásu
Értékes arany óralánc.
Ruha, cipő, selyem-kalap
Igazi úrra vallanak.
De mindezzel lehet csalmi
Mert az ember beünnök talmi.

Vigan nézi az élet árját
Mikor s a hol lehet: mulat.
Kéj és gyönyör öllükbe várják.
— Hisz „a világ csak hangulat”
Há tán pénz nincs, de van hitel.
Váttó, siráns s egyéb mi-kell?
Gondtól soh sem ószül haja.
Ily embernek kutya baja.

Hogy van szegény, inséges, árva.
Van bűn, nyomor egész halom.
Szíve ettől jól el van zárva,
Nem mozdít ott az irtalom.
Ha el van telve potrohla.
Nem látja a nyomort soha.
Cinikus elvet ajka mond:
„Ehés??” Mert nem lop a bolond?

Pedig nagy emberbarát szóval,
„Hogy sanyarog, pusztul a nép!”
Busdít, sürgel egész hűhóvál,
„Áldozni, tenni ah mi-szép!”
De ha egy fillérbe kerül,
A szó; onnan messze kerül,
Mert felbuzdulása talmi.
Igy kell a világot csalmi.

Nagy honfi ő, mutatni tudja.
Imádattal csüng a Hazán.
De lükös-célját elhazudja.
S tipor a nemzet igazán.
Hogy mily dicső egy nemzet vagyonk.
„Csupa lúz-láng szivünk, agyunk.”
De amit e sok szó takar.
Fő egy kényelmes hivatal.

Há elmondják a kaszinóba:
Hogy nem soká kiltör a vész.
Azonnal föllép támadóba,
És rögtön kardot kölni kész.
De ha közelg a hádsereg,
Meggseppen a vitéz gyerek.
És olyan gyáva mint a nyúl.
A talmi honfi meglapul.

S holtig él békén kényelemben,
Bár össze sincs, meg szíve sincs.
Tudcsám láthatsz a jelenben,
Ilyent, akármire tekints.

Mig végre az áldó-verő.
Szól: talmi ember állj elő!
A csalásból immár elég,
Menj innen pokol föltalé!

Kajabusz.

M a r i s k a.

Irta: Blau Mór.

Nem tudom, nem haragszol-e meg, ha leírom a te szomorú történetedet. Hisz olyan volt a te életed, mint a szerény ibolyaé, mely elrejtőzik egy félreéso zügcsekába, aztán ott hoz bimbót, virágot s ott is hervad el.

De nem is tudnál megharagudni, amint nem is tudtal soha. Legföljebb kérnél eső kék szemekkel, de most már azt sem tudnád, mert lehuynyadt a te bársnyos két szemeidet, hogy föl se nyissad többé.

Beszélek hozzád, de te nem hallod; kérdelek szépen, gyöngéden, de tiem adsz feleletet.

Pedig lesd, alig van nap, hogy meg ne látogatnalak s habár fáj is az énköm, hogy te oly csendes, oly néma vagy, mégis oly jól esik ott lenni nálad.

Rendesen egyedül vagyunk, mert az emberek nem szeretik azt bizonyos társa-

Ha földje van: az asszony veszen egy darabkába lent, — kendert; készítse el maga, — fonja meg, — szőjje meg ő maga s ne azzal dicsekedjék — és igyekezzék kitűnni, hogy ő ezt vagy azt a vásznat, sőt csipkét vagy nem tudom én mit — mennyivel drágábbért vette meg mint a szomszéd asszony, hanem azzal igyekezzék fölébe emelkedni a másoknak, hogy hány méterrel szőtt több vásznat vagy több — esetleg meleg takaróul is használható gyapju szőnyeget a télen, a mit ő maga font is meg, s a melyből aztán még eladóra is kerülhet annak daczára, hogy egy fillérenyi kiadása sem volt reá, — amint teszik azt egyes vidékeken a gazdag földes uraktól kezdve lefelé a légszegényebb napszámosig csaknem kivétel nélkül.

És éppen, mert az ily irányban törekvés hiányzik népünk földműves osztályában, — válhatott szükségessé az a nemzetgazdasági szempontból is nagy fontosságú kormányrendelet a mely ugyanis a tanfelügyelők útján a tanítók köteleességévé teszi, hogy a szülőket e tekintetben megfelelően informálják, hogy amennyiben bármely iparág elsajátítása végett valamely szülő 12. éven felüli gyermekét tanonczul kívánna szerződtetni, — e szándékát a tanítójuk által megfelelő mester ajánlása végett a bpesti ipari és kereskedelmi munkaközvetítő intézet igazgatóságához bejelentheti.

Nagy fontosságú szerepet juttat tehát a rendelet a népnevelőkre, a kik — a midőn azt hazafias lelkiismerettel teljesítendik, — kétségtelenül — nem csak pusztán felsőbb hatóságuk iránti kötelességüknek tesznek eleget, hanem eleget tesznek ama magasztos és hazafias kötelességüknek is, — a melyet társadalmi állásuknál — hivatásuknál fogva tőlük a társadalom s illetve a hazajeljes joggal elvárhat.

HIREK.

— **Esküvő.** Berger Imre államvasuti mérnök Kentzler Cornelia Kentzler József fővárosi orvos leányával f. hó 3-án d. u. 1 órákor Bpsten tartja esküvőjét. Az új párnák útjait kísérje szerencse és boldogság.

— **Uj járda.** Felszólalásunknak máris megvan az eredménye, már készülnek a járdák Stampfer előtt már készen is van, csak a két végén a községi bíró ur most csináltatja a lépcsőket, hogy az arra járó kelők akadálytalanul fel-le mehessenek és csak azután lesz ünnepélyesen a közforgalomnak átadva.

— **Eljegyzés.** Preháizer Sándor derek iparos mester nagyobb leányát Mariskát szept. 29-én eljegyezte Májkszner Janos bognár. Sok szerencsét kívánunk nekik.

— **Szobor teleplezés.** Felejthetetlen nagyasszonyunknak Erzsébet királynénak szobrát emelt Szeged város polgársága. Az új szobor teleplezése szept. 30-án volt József Ágost kir. herceg jelenlétében.

— **Október 6.** Október 6-án d. u. 4 órákor az aradi vértanúk gyászos emlékeztetére a függetlenségi kör, helyiségében Berger Lajos fölolvasást tart. Felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Automobil szerencsétlenség.**

Az urhidai temető közelében folyó hó 20-én Gróf Nádasdy automobiljától Máté Imre székesfehérvári hentes mester lovai megborosogtak. Máté leugrott a szekérről mert lovait nem tudta megfékezni, de oly szerencsétlenül esett le, hogy jobb vállpercze kifiamodott. Apolás alatt van.

— **Palmya estély.** A székesfehérvári városi színházba folyó hó 5-én nagyszabású művész estély lesz. Az országos gyermekvédő liga javára rendezik ez estélyt melyen Gróf Kinskyne Pálmái Ilka a világhírű magyar művésznő is szerepelni fog. Kivüle még több jeles művész és művésznő is fog szerepelni, u. m. Komlósy Emma, Batizfalvy Elza a Magyar Színház bájosa, ezen felül még Rózsahegy Kálmán a Nemzeti Színház nagynevű tagja, Vámos Hugó a Vig Opéra hősszerelmese és Hajós Károly a Népszínház karmestere és híres zene szerző is működni fognak. A jegyek még kaphatók talán a Krausz Verona dohány tőzsdéjében.

— **Amerikába szökött karmester.** Rónai Sándor a D. V. zenekar volt karmestere Székesfehérvárról adósságok hátra hagyásával Amerikába szökött, Most az utóbbi időben Rónai „Nemzeti zeneiskolát” akart nyitni.

— **Helyre igazítás.** Ifj. Kovács János cecei lakos asztalos mes'cr kérelmére a multi számunkba közlött, verekedés címen kiadott közleményünket az alábbiak szerint igazítjuk helyre, Tény és igaz, hogy ifj. Kovács János asztalos mester apóssa Talapa Antal vendéglőjében kiszolgált és segédkezett, Csögör Mihály gorombáskodott, tört és illetlen szavakat használt, miért ő Kovács János Csögör Mihályt kivezette. Ifj. Kovács János asztalos mestert sérteni nem akartuk tévedésünket vissza is vonjuk. Megfegyünk azonban annyit, hogy őn nincs hivatva lapunkat megbírálni.

— **Családi perpatvar.** Baki Mihály

ságot, mely a sirok sötét ölén tanyáz s nem is tudnak beszélni a halottak nyelvén, mely olyan, mint az őszi szellő sutlogása.

Gyermekek valánk, én akkor mentem a második gimnáziumba; te voltál talán kilenc éves. A mi házunknak boltozatos volt a kapualja, fölül volt egy nyílás, úgy hiszem, valamikor gabonás zsákokat huztak föl rajta, odaerősítettem én erős, kétszaru hintát. Bátyad, ki iskolatársam volt, atjőlt és elhozott téged is. De volt ott gyermek több is.

Mi hintáztunk, te meg szegényke nézted, de nem mertél szólni, hogy te is felülnél rája. De egyszer csak ott a sarokban hol nagy busan megálltal s lopva egy-egy könyt töröltél ki szemeidből, meglátalak!

— Hát a Mariska nem hintál?

— Hisz nem szolt, — mondották a gyermekek korusban, aztan meg felni fog, ha egy kicsit meghajljk.

Ne vedd rossz néven, de te akkor csunya kis leány voltál. Olyan igazi kis penészvirág, sárgás, átlátszó arccal, vézna természet; csak a szemed volt szép, meg a szácskádnak volt olyan ives, fájó metszése, mint a kereszt alatt álló szűze.

— No egy kicsit azért ráül, — mondtam nagylelkűen s a többiek nem mertek ellenkezni, mert én voltam a hinta tulajdo-

nosza. Egy kicsit meglóbáltalak, de alig pár ingás után kértél, hogy hagyjam abba s csak ugyan keskeny arcocskád elfehéřült, a te gyöngye, pókháló idegeidnek úgy megártott az a kis lóbálás.

Aztán hogy leszálltal, nézted szomorú, vagyó tekintettel, hogy repülünk mi kápirult arccal nagy, magas ivben és csak nem félünk egy kicsit sem.

Emlékszel rá? Ez volt első találkozásunk. Aztán többször összejöttünk, hozzám ragaszkodtal legjobban, mert párlodat fogtam; mikor a többi gyermek bántott, vagy valamiben megrövidített.

Par év tellett el így. Én felső gimnázista lettem, te meg polgárba jártál. Összel jött a táncmester s minékünk szülők megengedték, hogy tánciskolába járjunk.

Az öreg, de még mindig fürgő Kapi bácsi tanított bennünket, a felszemű cimbalmos képezte a zenekart.

Mi nagyon jól éreztük magunkat alig vártuk a hat órát, mikor a lecke kezdetét vette; de te szegényke ott is csak olyan elhagyott voltál.

Nem is hívtak máskép a te kis pajkos polgáriiskola társnőd, minőt „szalma virág”. Neked csak azok a táncosok jutottak, akik elkéstek s mást már nem találtak. Én táncoltam néha-néha veled, mert a te szomorú

halvány arcocskád mindig részvétet ébresztett bennem.

Utolsó héten a tánciskolát koszorúval fejeztük be. Persze erre a napra lázasan folyt a készülődés.

A lányok új ruhát kaptak, mi meg diákgyerekék ha mást nem, egy magas gigerlis gallért a hozzávaló halvány rózsával. Mindenki már egy héttel előbb sietett foglalkozni a négyesre. Volt egy kis piros-fehér arcú, göndör haju leány — a Bokor Jolánka, — ez volt a mi tánciskolánk bálkirálynője. Boldog volt, a ki vele táncolhatott. Vágyaim netovábbja volt, hogy a francia négyest vele táncolhassam. Hirtelen elhatározással előtte termétem mély meghajlással: — Szabad kérnem szombatra a francia négyest?

— Bocsánat, nem — eseresegte — már foglalkoztam.

Lesütöttem nagy szégyenkezve a fejem s odább álltam. Később azonban észrevettem, hogy egy hórihorgas deszenti gyerek, az alispán fia ismételte az én kérésemet s nem kapta, mint én, tagadó választ.

Erre dühös lettem, szerettem volna széttépni azt a leányt, de hát hiába volt minden, az én villogó haragos szemeimmel azt hiszem, senkisémet törődött. Eh! gondoltam, még egy tucat kosarat zsebre rakok, fölke-

sárbogárdi lakos régebb idő óta rossz viszonyban él feleségével. Allítólag kutya járt a kertben a Hamar Gábor személyében, minek következtében felek megint össze zörrentek, Baki Mihályné 3 kiskorú gyermeket hátra hagyva Budapestre ment lakni. A sajnálatra méltó férj a bírósággal panaszt tett.

— **Csetneki csipkekészítési tanfolyam.** Reé Istvánné szőkehárváros csipkekészítő tanfolyamot Október 7-én megnyitja. A tanfolyam 5 kor. díjat Október 4-ig kell befizetni.

— **Tüz.** Kodden este 10 órakor Buruncz Jánosnak az asztalos utcában volt istállója s az előtte volt szena és szalma kazálja mintegy 4 székényi leégett, emberben és állatban kár nem történt. A tűz keletkezésének oka, mint a szomszédok is mondják az lehetett, hogy az amugy is szűk utca mentén lerakott szalma kazálhoz a járó kelők közül valaki szivarvéget dobhatott oda. Nagy felületességre és könnyelműségre vall a gazdák részéről, hogy egyáltalán az ily szűk utcák mentén szalma kazalokat helyeznek el; de az erkölcsi felelősség ily esetekben kétségtelenül azokat terheli, akik a takarmánynak ily szűk utcákban a házak között való elhelyezését megengedik. Ajánljuk mint más sok helyen a város végére kirakodót állítani föl.

Kiadó- és laptulajdonos: *Spitzer Jakab*

Cabaret (schluss).

Méltóságomnak ahánynak tartanám a személyem ellen intézett qua-

rem a Mariskát, az bizonyosan nincs még foglalkozva.

Te hozzád csatlakoztam.

— Eljő kegyed a mulatságra? kérdeztem-tőled.

— Nem, hiszen — szóltál akadozva — nekem ugysem lenne táncosom, már minden lánynak akadt a francia négyesre is, csak nekem nincs senki.

Ezt mondtad s e mellett olyan szomorú voltál.

— És ha én kérném, foglalkoznék?

— Maga velem akarna táncolni — szóltál felcsillanó szemekkel — ne tegye, folytattad tompult hangon; keressen szejjbet, vigabhat, önnel szívesen táncol akármelyik, ott van a Jolán is.

— Nem kell! — vágtam közbe indulatosan — s bár arcomat elfutotta a vér, nem tudtam hozzád öszinte lenni, büszkén mondtam: vagy kegyed, vagy senki!

Te hálásan tekintettel reám s egy szó nélkül igent intettél.

— A hét, mely a várva várt estétől elválasztott bennünket, hamar elrepült.

Nem tudom, micsoda szerencsétlen véletlen volt, de mikor az öreg Kapi bácsi felállított a kolonba, vizavink éppen a gólyalábu alispántiu lett a Bokor Jolánnal.

Nekem úgy tetszett, hogy ránk-ránk néznek, aztán összenevetnek, mintha valami gúnyolni való volna rajtunk. Arcom elkezdett égni s azt hiszem, mikor az étében

lifikálhatatlan modoru.támadásra válasszolni, ha nem kellene attól tartanom, hogy hallgatásom olyan szánben tüntetne fel engem, mint aki kapva kap az alkalmon a küzdelem abbanhagyására s ennek fejében még a legvastagabb durvaságot is szívesen zsebre vágja. Sajnálom, hogy a vita személyeskedéssé fajult, holott nekem még a legártatlanabb eszközöket felhasználó vitatkozást provokálni sem volt eszem ágában, csupán a sárbogárdi erkölcsöknek néhány csunya kinövését szerettem volna leoperálni. Ugylátszik, az operáció kissé fájdalmas volt, mert Förszner ur utáná nagyon kiabált, talán belevágtam az orrába is? Nos hát, én nem oda irányítottam a kést, hanem Ön toltá oda az orrát.

Nem volt célom Önt sérteni, a minthogy senkinek személye ellen támadást intézni nem akartam s ha egy-kettőre gondoltam is annak a nagyon találó résznek a megírásánál, Ön már csak azért sem volt köztük, mert még tudomásom sem volt (nem tudom, nem compromittáló-e ez rám nézve) az Ön becés létezéséről, sőt fiziológiai énjével még ezideig sem volt szerencsém megismerkedni. Talán inkább azokat érttettem, akik nem tartották szükségessé, vagy érdemesnek a cikkről tudomást szerezni.

Hogy a salonspitzet egy kicsit megsértettem, lehet, hogy abban része volt az alkohollal szemben tanusított mérhetetlen ellenszenvemnek is (de sok „uri“ embernek existenciáját tette már tönkre az alkohol), ha azonban jól megfontoljuk a dolgot, mégsem minden alap nélkül

tettem, utóvégre mégis csak olyan dolgot eredményezett, melyért „salonspitz“ nélkül még Förszner ur is bocsánatot kért:

Tévedni méltóztatik, ha azt hiszi, hogy a továbbrendezés kellemetlenségeitől félttem s azért vonultam félre. Én egyszerűen nem éreztem magam hivatottnak egy táncmulatság rendezésére, ha szívenkeznem kell is érte, de bevallom, hogy eddig koromhoz mérten is kevés mulatságra jártam. (Hja a szegény emberek fontosabb dolgai is vannak, míg a nőgyógyászat tudomásom szerint már igen sok, fényesen sikerült táncestélyt rendezett.)

Kedves Förszner uram! A gúnyolódás néha igen erős fegyver, nagyon érzékenyen sebezi meg, akit célba vesz, de csinján kell bántani vele, mert ha olyannal szemben használják, aki erre alaposan rá nem szolgált, a fegyver visszafelé sül el s a gúnyolódó lesz nevétségessé. Olyanféle az, mint mikor — bocsánat a drasztikus példáért — egy földszinten álló gyerek az emeleten levő másikat akarja leköpní s magát köpi, szemközt.

Végezetül pedig nekem is volna egy szavam Förszner urhoz. Igaz, hogy a Cabaret III. hangja kissé élcelődő, sőt talán erős is volt, de azal támadni, személyét bántalmazni senkinek nem akartam. Ha azonban ön ezt magára nézve mégis sérelmesnek találta s ezért engem, amint illik, udvarias hangon kérdőre von, szívesen adtam volna magyarázatot, mely önt úgy az igen tisztelt olvasó közönség, mint saját maga előtt tisztázza volna. De ha ön e helyett

kezet nyújtottam, háragosan is néztem, mert a Bokor Jolán rám szólt:

— No talán haragszik, hogy a négyesre kosarát kapott, no de hisz látom, akadt azért táncosnője.

Ez utóbbi mondást olyan furesán hangsúlyozta, hogy lehetetlen volt benne a sértő célt észre nem venni.

— Hát csak akkor kért föl mégis, mikor már mindenki foglalkozva volt lássa pedig úgy örültem neki, de hisz én vagyok a hibás. — suttogtad könnyeiden keresztül — hisz tudnom kellene már, hogy én vagyok s maradok is mindig az utolsó.

Nagyon elpirultam. Éreztem, hogy szemrehányásod jogosult s jobban megbántottalak, mint azok, kik mit sem törődtek veled, mert a hideg közöny nem sérti annyira mélyen az érző nemes kedélyt, mint a megálázó bántó könyörület.

— Mariska, kérem, — szóltam elfogódott, reszkető hangon, de te csak néztél mereven a nyitott ablakon át bekandikáló csillagos égre; mintha már szeretnél ott fönn lenni, itt hagyva a síralmák é völgyét s mikor szavamra sem fordítottam rám szeméidet, tudtam, hogy már engem is azok közé a rossz, szeretetlen emberek közé számítász, kik téged még szánalmukkal is gyötörnek.

Egy kissé meghidegült a barátságunk. Pedig lásd, én szerettelek a jó barát hü önzetlen ragaszkodásával, azzal a szeretettel, melyet a szenvedés minden részvevő kebelben fölébreszt.

Meg is bocsátottál csakhamar, hisz a te édes kis szíved nem is tudott volna haragot tartani; oly igénytelennek, oly kicsinynek vélel magad, hogy neked még haragudni sem szabad.

Fivéredet kerestem, de nem volt a házban, kimentem tehát a kertbe, azt véve, hogy ott lesz. Téged találtalak a lugashán, Homlokod be volt kötve fehér kendővel s fejedet lehajított az asztalkara.

— Mi baj Mariska?

— Nem tudom, — szóltál — úgy fáj, úgy szúr itt a halántékom körül, mintha kiakarna pattanni.

— Szegény, szegény, — mondtam.

— Holnap elmegyek a doktorhoz, ma már napok óta küld, de nem merek, mert tudom, ugys azt fogja mondani, hogy nemokata meg kell halnom, vagy ha nem mondja is, kivásvom a szeméből.

— Eh Mariska, maga képzelődik. Egy kis vértululás az egész, el fog múlni.

— Nem, nem, tudom én azt, de ugyan ígérje meg, hogy nem fog senkinek szólni arról, hogy én oly beteg vagyok, mert én úgy szeretnék meghalni, hogy ne tudjon arról senki s ne is sárgul utánam.

Ezt mondtad te komoly arccal, mintha bizonyos volna, pedig láss, nem más az, mint idegességgel összekötött vérszegénység.

(Folytatása következik)

engem sárral dobál, aztán megszőkik, kinyujtom én is pálcámat s legalább egyet körmére koppintok, aztán — sarkon fordulok s megyek én is a magam dolgára. Isten önnek kedves Förstner ur!

Kelemen Izsó.

Térszűke miatt multi számunkból kimaradt, most azonban azon kijelentéssel közöljük, hogy több cabaret kiadással olvasóinkat nem untatjuk.

Szerkesztő.

NYILTTÉR. *)

NYILATKOZAT.

Néhai Becsák Sándor simai ev. ref. lelkész úr elhalálozásából kifolyólag a sárbogárdi kir. járásbíróshoz egy névtelen feljelentést tettem, melyben téves és rossz akaratú információk alapján özv. Becsák Sándorné szül. Südi Mária n. asszonyt súlyos vádakkal illetem.

Mint hogy utolb meggyőződést szereztem arról, hogy ezen feljelentésben foglalt sérések és vádak valóban és a példának, ennélfogva özv. Becsák Sándorné ut asszonytól ezuton is ünnepelesen boesánatot kérek és felhatalmazom, hogy jelen nyilatkozatomat Sárboárd és Videke, továbbá Szatmár és Videke hírlapokban költsegenre közzé tehesse.

Kelt Sárboárdon, 1907. sept. 27.

Előttünk:

Horváth Ferencz *Vargha Kálmán,*
tanu
Szabó Károly
tanu

Vargha Kálmán simai ev. ref. tanító ur fenti nyilatkozata után az ellene folyamatban levő feljelentésemet visszavontam és így az ügyet elintézettnek tekintem.

Sárboárdon, 1907. szeptember hó 27.
özv. *Becsák Sándorné.*

*) E rovat alatt közöltekernt nem vállal felelősséget a Szerk.

2 szép vaságy ruganyos matracczokkal, 1 íróasztal és 1 mosdó jutányos áron eladó.

Megtudható a kiadóhivatalban.

Névjegyeket, eljegyzési és lakodalmi értesítéseket a legújabb divatu papirokon csinos és izléses kivitelben készít Spitzer Jakab könyvnyomdája Sárboárdon.

A kiadóhivatal ezennel közöli, hogy ingatlan árverési hirdetményeket 7 koronaért, ingókat pedig 6 koronaért közöl.

Olcso

csomagoló papír!

63/90 nagy, 50 kl. súlyú

szürke csomagoló 100 iv 1 kor. 80 f.

kék csomagoló 100 iv 2 kor. 30 f.

kapható SPITZER JAKAB

papirkereskedésében

SARBOGÁRDON.